

Był to środek do uwolnienia i odkupienia z niewoli egipskiej. Kiedy Jan chrzczył ludzi na pustyni, przypominał tym samym historię *Exodusu* oraz myśl o nowym początku. Podobnie jak rytualne obmycie oraz znaczenie wody są osadzone w żydowskiej tradycji, tak również sama postać Jana Chrzciciela odpowiada nastawieniu współczesnych Jezusowi, a także ma źródło w izraelskich starożytnych tekstach i historiach. Dla autorów Ewangelii Jan jest osobą zapowiadającą przyjście Mesjasza. Jest przede wszystkim następcą, lub jak mówią niektórzy – wcieleniem Eliasza. Eliasz jest jedną z kluczowych postaci Starego Testamentu, który nieustannie występował przeciwko bałwochwalstwu i prowadził ludzi do pokuty. Wymowny jest opis zwycięstwa Eliasza nad kapłanami bożka Baala, po którym ci, którzy to widzieli „upadli na twarze i mówili: Pan, tylko On jest Bogiem; Pan, tylko On jest Bogiem” (1 Krl 18,39). Dokładnie te słowa Żydzi powtarzają podczas Żydowskiego Dnia Pojednania, kiedy pokutuje się za grzechy popełnione podczas poprzedniego roku. Co ciekawe, ta biblijna bitwa przeciwko bałwochwalstwu miała miejsce na pustyni. Eliasz, podobnie jak Jan Chrzciciel, spędził pewien czas na pustyni blisko Jordanu. W żydowskiej tradycji pustynia jest uprzywilejowanym miejscem. Pozwala ludziom doświadczać niezakłóconej relacji z Bogiem. Mędrcy żydowscy opisują również pustynię jako miejsce, gdzie każdy może wejść, i każdy może tam przebywać i wyciągać lekcje oraz uczyć się Bożego prawa. Ten rys powszechności ujmuje jeden z żydowskich tekstów: „Tora została ofiarowana ludowi w miejscu publicznym; w sposób otwarty, w miejscu neutralnym. Wszak

gdyby Tora została dana Izraelowi w jego ziemi, Izraelici mogliby powiedzieć innym narodom: Nie macie w niej udziału. Jednak dlatego, że została przekazana na pustyni, publicznie i otwarcie, w miejscu zupełnie neutralnym, każdy, kto pragnie, może ją przyjąć”. W życiu Jana Chrzciciela często powtarza się motyw pustyni oraz koncentrowanie się na bałwochwalczych kultach. Jego chrzty miały miejsce na pustyni. Jan chrzczył w rzece Jordan i rzucał przy tym wyzwanie Izraelitom, często zwracając się do nich jako „plemię żmijowe”, które nie jest godne swojego przodka Abrahama. Jan ubierał się nawet tak, jak prorok Eliasz. Ewangelia Łukasza podkreśla jego związek z innymi postaciami Starego Testamentu. Opisuje jego cudowne urodzenie, przez podszłą już w latach Elżbietę i arcykapłana Zachariasza, co przypomina urodzenie Izaaka, syna Sary i Abrahama. Żydzi w pierwszym wieku mogli też zauważyć w tym wątku przypominające cudowne urodzenie Samuela przez Annę, która poświęca swojego syna na służbę i wyśpiewuje z tej okazji pieśń radości, przypominającą *Magnificat* Maryi. Samuel namaszcza na króla Dawida, a Jan Chrzciciel ogłasza pojawienie się Jezusa – Mesjasza z rodu Dawida. Niezwykle ciekawe jest także to, że do chrztu Jana należało wyznanie grzechów, co również znane było w żydowskiej praktyce, mimo że częściej wyznawano grzechy w ogólnej formule. Ale w odniesieniu do Jezusa dla chrześcijan było jasne, że Jezus – wolny od grzechu – poniósł do Jordanu winy całej ludzkości. Dostrzegli przy tym podobieństwo do innego starotestamentalnego proroka, Jonasza, który dla uratowania marynarzy i statku powiedział: „Weźcie mnie i rzućcie w morze”.

Informator

Gazetka parafii pw. św. Ojca Pio w Zdzeszowicach

R. VIII: 2021, nr 2 (377)

10 stycznia 2021 r.

W niedzielę chrztu Pańskiego warto pomyśleć o żydowskim kontekście tego rytuału. Chrzest rozumiany jako zanurzenie osoby w wodzie, jako środek do pewnego rodzaju duchowego oczyszczenia, był praktykowany już u starożytnych Hebrajczyków. Aby stać się rytualnie czystym, człowiek musiał zanurzyć się w zbiorniku wodnym o nazwie mykwa. Hebrajskie słowo mykwa oznacza „zbiór”, ale w ścisłym znaczeniu „zbiornik wodny”. Prawo żydowskie jasno określa, że woda powinna pochodzić z naturalnego źródła, takiego jak potok, woda gruntowa lub deszczowa. Już kilka wieków przed Chrystusem zanurzenie było sposobem na uzyskanie rytualnego oczyszczenia, które nie wynikało tylko z higieny osobistej, i też nie wiązało się z oceną moralną. Powodem stawania się nieczystym był np. kontakt ze zmarłym, urodzenie dziecka, czy choroba skórna. Rytualne zanurzenie zaznaczało pewne przejściowe etapy w życiu danej osoby. Czasem oznaczało opłakiwanie, innym razem było powodem do świętowania lub stanowiło tło dla innych wydarzeń religijnych, takich jak składanie ofiar lub pokutowanie za grzechy. Było tak ważnym elementem życia w społecznościach żydowskich, że uczeni umieścili je na równi z obrzezaniem i składaniem ofiar, jako wymóg dla osoby pragnącej nawrócić

się na judaizm. Było to ważne po części ze względu na wodę. Dla Żydów, woda symbolizuje życie i Torę. W starożytnym Izraelu uważano, że zarówno woda, jak i Tora pochodzą od Boga i są niezbędne do tego, aby być zdrowym zarówno na ciele, jak i na duchu. Kluczowe momenty w historii narodu żydowskiego wydarzały się bezpośrednio przy wodzie – jak choćby rozdzielenie Morza Czerwonego. Izraelici przeszli przez wodę, zanurzając się, ale nie topiąc.

F. Trevisani, Chrzest Pana Jezusa, 1723 r.

Porządek Mszy św. i nabożeństw

10 stycznia – ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO

- 8.00 – za ++ rodziców Martę i Ericha Kaplik
10.30 – do Opatrzności Bożej z podziękowaniem za otrzymane łaski i z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Adama Marciniaka z okazji 50. rocznicy urodzin i opiekę Bożą dla całej rodziny oraz za ++ rodziców Erykę i Jerzego i ++ z pokrewieństwa z obu stron
16.00 – w intencji Parafian
17.30 – Nieszpory
18.00 – za + syna Adama w kolejną rocznicę śmierci, ++ z rodzin Nowiński, Leszczyna i Trzęsioch

11 stycznia – poniedziałek

- 18.00 – do Opatrzności Bożej z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo dla seniorów i pracowników Domu Dniemnego Pobytu „Stokrotka” z okazji 10. rocznicy powstania

12 stycznia – wtorek

- 18.00 – za + męża i ojca Zbigniewa Wantucha w 2. rocznicę śmierci, ++ rodziców, ++ teściów oraz ++ z pokrewieństwa z obu stron

13 stycznia – środa

- 7.00 – do Opatrzności Bożej z podziękowaniem za otrzymane łaski i z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Małgorzaty i Piotra oraz o opiekę Bożą dla całej rodziny

14 stycznia – czwartek

- 18.00 – za + sąsiada Ryszarda Skórę oraz ++ z ul. Katowickiej

15 stycznia – piątek

- 15.00 – Koronka do Miłosierdzia Bożego i adoracja Najświętszego Sakramentu (do godz. 16.00)
18.00 – za + mamę Marię Labisz w 2. rocznicę śmierci

16 stycznia – sobota

- 8.00 – do Opatrzności Bożej z podziękowaniem za otrzymane łaski i z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Jolanty z okazji 50. rocznicy urodzin oraz o opiekę Bożą dla całej rodziny

- 18.00 – za + męża Jerzego Ochlast w rocznicę jego ziemskich urodzin, ++ jego rodziców Marię i Jana, + ojca Waltera Truch, + jego wnuka Dawida, ++ z pokrewieństwa oraz dusze w czyśćcu cierpiące

17 stycznia – II NIEDZIELA ZWYKŁA

- 8.00 – za + babcię Annę, ++ jej mężów, ++ z pokrewieństwa oraz dusze w czyśćcu cierpiące
10.30 – w intencji rodzin naszej Parafii o dary Ducha Świętego, wzajemną miłość, zdrowie i wszelkie potrzebne łaski
17.30 – Nieszpory
18.00 – za + syna Mirosława, + córkę Małgorzatę, ++ z pokrewieństwa oraz dusze w czyśćcu cierpiące

Ogłoszenia parafialne

- Rok 2021 w Kościele powszechnym przeżywany będzie jako Jubileuszowy Rok Jakubowy. W Santiago di Compostella, a także w wybranych kościołach stacyjnych na całym świecie, czciciele św. Jakuba będą mogli zyskiwać odpust zupełny do 31 grudnia 2021 r. Zgodnie z decyzją Penitencjarii Apostolskiej na terenie diecezji opolskiej kościołami stacyjnymi są: Bazylika Mniejsza św. Jakuba i Agnieszki w Nysie, kościół św. Jakuba w Raciborzu (filia kościoła farnego) oraz kościół św. Jakuba w Skorogoszczy.
- Dzisiejsza niedziela Chrztu Pańskiego kończy okres Bożego Narodzenia w liturgii Kościoła rzymskokatolickiego. Zgodnie z naszą tradycją dekoracja bożonarodzeniowa i śpiewanie kolęd pozostanie aż do święta Ofiarowania Pańskiego (2 lutego).
- W piątek zapraszam o godz. 15.00 na *Koronkę do Miłosierdzia Bożego* i adorację Najświętszego Sakramentu w intencji ustania epidemii koronawirusa.
- Dzisiejsza kolekta jest przeznaczona na potrzeby naszej parafii; takie też przeznaczenie ofiar będzie w przyszłą niedzielę. Bardzo serdecznie dziękuję za wsparcie i ogromną życzliwość.

Ogłoszenie społeczne

- Mniejszość Niemiecka (DFK Zdzeszowice) serdecznie zaprasza wszystkich swoich członków do siedziby DFK w Zdzeszowicach, ul. Akacyjowa, w dniach 12–15 stycznia w godzinach od 14.00 do 16.30 celem wpłat składek członkowskich oraz odebrania upominków. Jednocześnie z przykrością informuje, że z powodu pandemii nie odbędą się tradycyjne spotkania noworoczne.

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Ojca Pio; ul. Słowackiego 1, 47-330 Zdzeszowice
tel. 77 483 40 93; www.pio-zdzeszowice.pl; Kancelaria parafialna czynna:
poniedziałki i czwartki od 16.00 do 17.00, wtorki i piątki od 9.00 do 10.00